

Det er godt nok efter en diskussion med regeringen, jeg sagde jo, at det ikke en gang var mig selv, der havde fundet på det. Det var jeg nok for nær til. Men det er slået fast, og regeringen har accepteret den arbejdstagerrettighed. Det har der været diskussion om. Men er det positivt, eller er det negativt for de mennesker, som har en efterløn? Svaret er nemt.

Må jeg så korrigere hr. Thulesen Dahl: Et dansk nej den 28. september sætter ikke en ny diskussion i Europa. Danmark har med sit nationale kompromis og de forbehold og den aftale, vi har, sagt og erkendt, at Danmark ikke forhindrer de andre i at fortsætte udmøntningen af de traktater, der er vedtaget. Danmark forhindrer ikke de andre i at fortsætte udmøntningen, skabelsen, gennemførelsen af de traktater, der er vedtaget. Danmark er bare ikke med på nogle områder. Derfor er det et dansk anliggende og kun et dansk anliggende, og det er en helt, helt anden situation end ved de tidligere folkeafstemninger.

Må jeg til allersidst sige, at det er virkelig en nedvurdering og efter min opfattelse en meget kedelig nedvurdering at sige om den europæiske befolkning, alle de mange kulturer, den europæiske historie, alle de selvstændige lande med deres egne parlamenter med deres egne politikere, deres egen politiske dagsorden, at det er et ensrettet Europa. Det passer ikke. Det er mangfoldighedernes fællesskab i Europa. Og det, vi gør, er at binde os sammen i et forsøg på at skabe et Europa med fred og stabilitet og lige værd og samme rettigheder og pligter, uanset om man er et stort eller lille land. Det vil Det Radikale Venstre arbejde for.

Kristian Jensen (V):

Jeg går bare på talerstolen for at konstatere, at hr. Kristian Thulesen Dahl ikke kunne svare på mit spørgsmål om, hvorvidt det var Belgien eller Luxembourg, der var ophørt som selvstændigt land, fordi de har haft en valutaunion og ikke har haft en selvstændig valuta. Jeg kan dermed konstatere, at det argument, som Dansk Folkeparti så kraftigt har ført frem, ikke er andet end hul retorik.

Og af en eller anden grund er jeg ikke så overrasket. Et land er jo meget mere end det at have en valuta, og hvis man bare er sammen-sluttet i en organisation med fælles valuta, kan man sagtens være et selvstændigt land. Det er Belgien og Luxembourg ganske udmærkede

eksempler på, og hr. Kristian Thulesen Dahls og Dansk Folkepartis argument er tom retorik.

Anden næstformand (Henning Grove):
Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl, og derefter er det fru Mimi Jakobsen som ordfører.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, jeg tror nu nok, at Luxembourg føler sig lidt trængt i det samarbejde. Jeg synes i det hele taget, at det er en forunderlig diskussion, hr.

Kristian Jensen forsøger at rejse, for det, der er pointen – og det er egentlig ret banalt – er, at hvert eneste skridt man tager, når det drejer sig om EU-forhold, flytter magt fra nationalstaterne til Bruxelles.

Det eneste fantasifulde, man kan finde ud af, hvis man er hr. Kristian Jensen eller Venstre i øvrigt, er lige at tage et skridt mere, ligegyldigt hvilket politisk område vi snakker om. Om det er udenrigspolitik, om det er det grænseløse Europa, hvor alle skal kunne bevæge sig frit, eller hvad man end diskuterer, så er det hele tiden bare lige at tage et skridt mere for at nå i retning af en eller anden form for Europas Forenede Stater.

Og så kan man da godt diskutere, hvornår vi når det, og hvornår vi ikke når det, men at det er den retning, samarbejdet bevæger sig i, kan hr. Kristian Jensen eller andre Venstrefolk altså ikke benægte. Og den danske befolkning har i hvert fald for længst fundet ud af, at det er den vej, det går, og det er jo også derfor, der er stadig flere af Venstres vælgere og gudskelov også af De Konservatives vælgere, som nu ser ud til at ville stemme nej den 28. september – en udvikling, som Dansk Folkeparti ser med meget stor tilfredshed på.

Og så må jeg sige til økonomiministeren: Det, der er afgørende for Dansk Folkeparti, er, at vi kan indrette ordninger, som vi ønsker skal være en del af vores velfærdssamfund, som vi ønsker det. Det er rent demokrati, vi taler for. Det er folkestyre, vi taler for. Det er, om det er den danske befolkning, der afgør, hvilke regler vi skal have her i landet, eller om det er EU, der skal bestemme.

Hvis vi synes, at det er fornuftigt at lade nogle af vores velfærdsordninger gælde for folk, der rejser udenlands, så vælger vi det. Men det er os, der skal vælge det. Det er ikke EU, der skal vælge det. Og den dag vi ikke synes, at det er fornuftigt længere som en del af det demo-